

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SORANERBLADET

NR. 6 AUGUST 1961 46. ÅRGANG

Månedsskrift for Soransk Samfund

KUNSTMUSEET I SORØ

Victor Haagen-Müller:

Soldis i skovhjørnet. 1954.
(Erhvervet med støtte af kunstnerens
klassekammerater).

**A/S N. PETERSENS TRÆLASTFORRETNING
FREDERIKSBROENS KALKVÆRK A/S**

P. Suhr-Henriksen
Direktør

ODENSE

VALD. SICKS EFTF.

N. J. Larsen & Søn

Tømrermester – Konstruktor
Sorø . Telf. 713 og 1171

**FILTFABRIKEN
NORDEN A/S**

Lyngby Hovedg. 4, Lyngby
Dir. Peter de Neergaard

ta' en

Spids

- den herlige frokostøl fra

HARBOES BRYGGERI

Advokat

HARALD QVIST

Landsretssagfører

Frederiksberggade 25
C. 3264 – MI. 3364

Lrs. G. Tage Nielsens efft.

H. Hansen & Søn
Malerforretning

Tlf. Sorø 53

Grundlagt 1893

LEO JEPSEN

Farve – Tapet – Linoleum

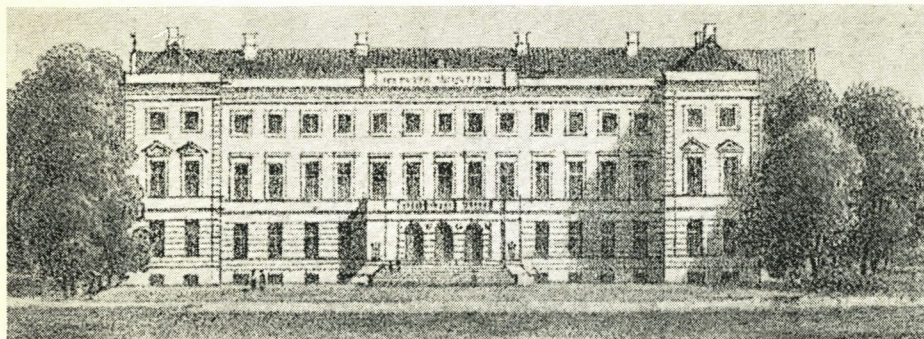
Roskildevej 303 A
Tlf. 70 04 62

Brøndbyester Torv 38-40
Tlf. 75 17 13

STAALKONTORET

v. R. E. Brincker

Malmøgade 7
København Ø

Akademia Sorana

efter gammelt stik

SORANER-BLÅDET

AUGUST 1961

46. ÅRGANG

NUMMER 6

Translokationstale

Rektor Arne Østergaards tale til dimittenderne den 21. juni 1960

Kære realister og studenter. I har nu fået jeres eksamensbeviser, og læst på rette måde kan de fortælle jer en hel del om, hvorledes I i faglig henseende er udrustet til at gå ind i den fremtid, som nu ligger foran jer. De fortæller vel ikke alt om jeres kunnen og viden, jeres begavelse og flid, men fortæller dog en hel del, og jeg håber, at de må være jer til støtte i den tid, der kommer.

Når jeg nu her i dag skal sige noget til jer, så er det mig naturligt et øjeblik at se tilbage på de år, jeg har fulgt jer, specielt i det sidste år.

Den største begivenhed i det år er måske den, at det lykkedes først Sovjet og dernæst USA at sende et menneske ud i rummet og få dem tilbage til jorden igen. Det var bedrifter, der kunne sætte fantasien i sving og begejstre de unge for de muligheder, der synes at

åbne sig for mennesket. Måske var det propagandaen, der gjorde, at I ikke lod jer begejstre og henrive over de to tekniske bedrifter. Jeg ved det ikke, men i hvert fald glædede det mig at bemærke, at I egentlig hverken blev begejstret eller særlig imponeret.

Jeg tager det som et tegn på, at der er megen sundhed og uimponerthed hos ungdommen af i dag.

Til syvende og sidst er det jo også kun en teknisk bedrift, et udtryk for, at vor tids teknik kan præstere det næsten utrolige, når store samfund sætter deres kraft bag.

Det er en glæde for mig at se, at I unge kun registrerer det og ikke ligger på maven for teknisk fuldkommenhed. Ser man det nemlig i historiens perspektiv, er det jo kun et udtryk for, at man nu yderligere har bygget videre på det grundlag, der blev skabt af to af

Rektor Arne Ostergaard, Sorø Akademi's skole

åndens stormænd: Galilei og Newton, og har udnyttet det forøgede kendskab til de resultater, der er nået i fysik, kemi og matematik.

Jeg tager også jeres reaktion som et udtryk for, at jeres almenviden, jeres almindelse nu indbefatter kendskab til naturens love. Og jeg tror, at det er nødvendigt, hvis mennesket skal kunne tilpasse sig den verden, der mere og mere må præges af teknik, at vort danskesideal også indbefatter en naturvidenskabelig forståelse.

Kaster vi blikket på vore hjemlige forhold, er der vel at bemærke, at I i jeres sidste skoletid har oplevet et valg og en folkeafstemning om nedsættelse af valgretsaldere. Jeg vil ikke gøre dette til store begivenheder, men kan ikke undlade at bemærke, at I som så mange andre tilsyneladende ikke har interesse derfor eller for politik.

Jeg kan ikke lade være med i den forbindelse at fremkomme med lidt af det, som en gammel soraner, Bjørn Poulsen, har omtalt i sit foredrag og senere bog, der hedder: »Ideernes krise i åndsliv og politik«. Uden at gå nærmere ind på denne bog skal jeg tillade mig at berøre nogle af de tanker og problemer, han her har omtalt. Det første er det, at vor tid i uhyggelig grad præges af fagspecialisering, en fagspecialisering, som påvirker sproget, således at man næsten kan tale om fagdialekter for jurister, økonomer, læger, psykologer, teknikere og ingeniører osv. Det er utvivlsomt en nødvendig ting for folk, der specialiserer sig, at de lærer at anvende deres fags terminologi, og vi ser i disse år, at matematikere, fysikere, kemikere ofrer megen tid og interesse på at fastlægge et sprog, undertiden et formsprog, der på bedre måde end dagliglivets sprog er anvendeligt på de problemer, der skal og må løses. Faren er blot den, at en intens beskæftigelse med disse nye former for nomenklatur, for begrebsdannelser, for logiske slutninger påvirker dagliglivets sprog, således at hvert enkelt fag får sin specielle sprogform. Det er, som Bjørn Poulsen siger, ikke mindst farligt i et demokratisk samfund, hvor afgørelserne skal foretages efter en debat, en debat tværs over faglige og økonomiske skillelinier. Forudsætningen for en frugtbar debat er den, at parterne forstår hinandens sprog.

De tider er borbti, da den akademiske stand spillede en rolle i politisk forstand. Der er næppe heller nogen grund til at tro, at fagspecialisten besidder

større politisk modenhed og forståelse end den jævne mand, men hans ansvar og forpligtelser overfor det samfund, han lever i, er mindst lige så stor.

Måske er årsagen den, at der i samfundet af i dag er en krise, som kan forklares derved, at alt for mange har givet slip på deres kulturgrundlag, slip på traditioner og konventioner.

Jeg skal ikke gå videre ind på, om det er rigtigt eller forkert, men nævne et par ting, som jeg mener, det er vigtigt for jer at tænke over. Statsminister Viggo Kampmann har i et interview sagt: »Vi politikere har i høj grad behov for vejledning. Blot de kulturelt interesserede ville forlade deres kritiske stadi og begynde at rådgive os på kærlig og forstående måde, ville meget være vundet. De kan naturligvis trække sig tilbage, men må så være klar over, at regeret bliver der alligevel.« Denne udtalelse stiller Bjørn Poulsen overfor en udtalelse af den unge digter Ole Sarvig, der siger: »Vi er landet på en fremmed ø. Vi er arveløse, vi er sået som frø af ukendt art.«

Ja, nægtes kan det jo ikke, mange intellektuelle, mange kunstnere føler sig som arveløse, idet de har kasseret det grundlag, som tidligere slægter levede på.

Vel har mennesket gjort store opdagelser og opfindelser på teknikkens og videnskabens områder. Vel har filosofferne tænkt nye tanker, mærkelige tanker, og givet er det, for mange har det medført en modløshed, en krise — en krise, der naturligt må opstå, når man kasserer det grundlag, som hedder tradition og tro.

Hvad er da tro?

Profesor Lindhardt udtalte forleden i et interview:

»Tro er en måde at leve på. En ganske bestemt livsholdning, der hverken kan defineres med bestemt tro eller bestemte gerninger. Vanskeligheden er, at tro i dag har fået betydninger i helt andre retninger: i løse formodninger, okkulte gisninger eller overtro. Men tro kan udelukkende bestå i forhold til det, der er virkeligt.«

Og hvad er virkeligt?

Ja, for mig og for mange andre er det den kærlighed, vi har mødt i vor barndom, i vort hjem, i vor ungdom og senere i livet. Den livsform, vi har set bære mennesker gennem livet, og vel stærkest den livsform, vi har set hos mennesker, der har stået os nær, og som vi har beundret.

Og selv om tro er noget udefinerbart — noget irrationelt, så skam jer aldrig over at tro.

Ligesom matematikken bygger på ubeviselige aksiomer, bygger menneskets liv på tro og ikke mindst på, at livet er værd at leve, har et formål.

Selvom professor Lindhardt siger, at tro kun er en livsform, så er den dog nødvendig for at give mennesket sikkerhed og lykkefølelse. Det gælder vel både i livet og i virkeligheden, at der er visse forudsætninger, som ikke kan bevises, men kun kan føles og erkendes.

Når jeg har nævnt disse ting for jer unge, så er det ikke for at gøre jer frygtssomme overfor den verden, I skal ud i. Jeg tror egentlig, at I har så meget livskraft, så meget livslyst, så meget mod på tilværelsen, at I ikke bli-

ver modløse, at I ikke føler jer som arveløse, men ved overgangen fra dette sted, hvor I har levet et skoleliv fyldt med traditioner, konventioner og fortid og i nær kontakt med unge under samme kår, og over til den verden, der i ekstreme tilfælde kan formuleres således, at vi er arveløse, kan der vel nok være grund til at advare jer mod at kappe alle broer af.

I skal nu ud og uddanne jer, specialisere jer, og jeg giver jer det råd: Skab et solidt fundament, ikke alene fagligt, men også menneskeligt. Dyrk kunst og litteratur, deltag i livet omkring jer, isolér jer ikke.

Det samfund, I sendes ud i, har tilsyneladende gode dage. Der er en økonomisk og social sikkerhed, som er langt større end før. Det samfund blev blandt andet skabt af jeres forældres generation. Vi tror på, at det skal lykkes jer ikke alene at bevare et samfund, hvor der er social og økonomisk tryghed, men hvor mennesket også har råd til at være menneske, ikke føler sig arveløse, ikke føler sig ensomme, men erkender livet som en gave. Og jeg ønsker for jer, at livet her har givet jer minder, oplevelser og kundskaber, som I med glæde kan tænke tilbage på, således at I foruden jeres hjem og det, som hjemmet har betydet, har noget at tænke tilbage på, noget at tro på, noget at leve på, et fundament at bygge på. Og med to linier af vor translokationssang ønsker jeg for jer, at

»brystet fyldes år for år,
rigere af livets toner«.

Og hermed erklærer jeg jer for reelle realister og studenter at være.

Den »lille« translokation på Sorø Akademis skole lørdag den 17. juni 1961

Ved den »lille« translokation for ikke-afgangsklasserne med oplæsning om oprykning, uddeling af flidspræmier og redegørelse for præfektordningen, der havde vist sig at gå godt, holdt rektor *Arne Østergaard* en alvorlig og højst bemærkelsesværdig tale, der gik ind på flere forskellige problemer, og som her gengives efter »Folketidende«s referat.

Rektor indledede sin tale med at omtale det forløbne år som et vanskeligt år med idelig uro på grund af ombygningen i hovedbygningen, som forhåbentlig er forbi til efterårsferien, og indflytningen af 80 drenge mellem håndværkerne på det nye alumnat. Han takkede dernæst de soranske hjem, fordi de loyalt havde bøjet sig for det måske lidt ubehagelige, at man af hensyn til kostforplejningen havde måttet indføre en lidt længere spisepause og derved havde måttet lægge skoletiden lidt om.

Det er ikke nok at være nydende

I det nye alumnat, fortsatte rektor, har eleverne fået det ikke blot godt, men ualmindelig godt. De disciplinære problemer har ikke været større, snarere mindre. Jeg har med glæde konstateret, at alumnerne er mere hjemme — måske fordi de i højere grad betragter det nye alumnat som deres hjem.

Men jeg har ikke følelsen af, at alle

le de alumner, der nyder det privilegium, det er at være alumner og bor under disse enestående forhold, at de har forstået, det ikke er nok at være nydende, men at man også må yde noget. Der er alt for mange, der ikke har udnyttet deres evner og opnået de resultater, vi måtte forvente af dem. Jeg har indtryk af, at for mange har haft lidt for travlt med at nyde det nye, behagelige og kammeratlige. Det arbejdsmæssige er ikke for helheden tilfredsstillende.

Det disciplinære, tror jeg, vi stort set kan sige er tilfredsstillende, men vi er jo ikke så blinde, som eleverne tror. Der strømmer mere ind til mit kontor, end I aner, og det er jo langt fra alt, vi får at vide. Det gør mig lidt urolig — måske ikke mere end tidligere, men alligevel urolig.

Velstanden og de unge

Fra hele landet hører man om en vis form for sløsethed og ligegyldighed blandt de unge. Drengebander bliver optrevet, drikkeri tager overhånd. Det er som om den velstand, der er blevet i vort samfund, ikke kan bæres af de ganske unge.

I skal prøve at tænke jer lidt om engang imellem. De gange, hvor jeg skal tage stilling til, om en elev skal blive på skolen, har jeg hos forældrene hørt, hvor glad deres dreng var for skolen. Når forældre skal have deres børn ind på skolen, hører jeg lutter lovord, og af gamle soranere stolthed.

I nyder disse privilegier. I burde betænke, at I er denne skole tak skyldig. Vi prøver at regulere livet her ved regler og bestemmelser. Nogle af disse reg-

ler finder I måske pedantiske, andre tåbelige. Jeg er ikke bange for at sige, at I hverken er begavede eller modne nok til at dømme i denne sag. Men de elever, der har været underkastet denne disciplin, har været glade for den.

Brug for et nyt ideal: man hindrer en kammerat i at begå dumheder

I de nye ordensregler har vi indskærpet, at indkøb af øl og spiritus og nydelse deraf er tilladt, når man er i selskab med ansvarlige voksne. Jeg håber, at forældre og plejehjem står bag skolen i dette spørgsmål. Og jeg vil bede jer elever oparbejde et nyt ideal: At man hindrer en kammerat i at begå dumheder.

En anden regel i de nye bestemmelser er, at det er forbudt at blaffe. Jeg behøver ikke her at udmale de risici, man løber ved at blaffe. Men skolen ønsker ikke at få sin uniform misbrugt, for at man skal være gratis passager — hverken når man har fået rejsepenge eller ikke.

Ingen motorkøretøjer ført af elever på akademigrunden

Som en følge af velstanden begynder unge mennesker at køre bil, så snart de er 18 år. Skolen kan ikke tage noget ansvar for jeres kørsel med motorkøretøjer. I vil ikke kunne få fri for at gå op til køreprøve, det må I ordne i jeres ferier. Skolen ønsker ikke at se nogen køretøjer på akademigrunden ført af elever. Velstanden skal ikke gøre den smukke have og dette sted til en parkeringsplads. fordi eleverne ikke gider gå.

En del af jer nærer ønske om at aflægge visse uniformsdele. Det var det letteste for os at lade hjemmene give jer det tøj, I skal gå med, og lade jer klæde jer så idiotisk, I ville. Jeg vil henstille meget alvorligt, at man retter sig efter uniformsreglementet. For alumnernes vedkommende vil de uregelmaterede ting for fremtiden simpelthen blive inddraget. Uniformen gør jer ens. Den bevirker, at det er jer som mennesker, vi ser på, ikke tøjdukker. Den gør jer lige og gør jer til kammerater.

Jeg har været ret åbenhjertig overfor jer, fordi jeg har tillid til jer, sluttede rektor sin tale.

I bliver bedømt her på skolen, men det ligger i skolens natur, at I bliver bedømt kærligt. Det store problem ved denne skole er, at jeres lærere gennemgående holder lidt for meget af jer. Det viser sig til gengæld, at jeres store ideal gennemgående er at snyde jeres lærere. Det var trist, hvis jeres lærere skulle oparbejde en anden indstilling overfor jer.

Rektor udtalte videre, at der heldigvis havde været flere glæder end skuffelser, og foretog derefter overrækkelsen af flidspræmierne, som flere havde gjort sig fortjent til, men der måtte gøres et udvalg.

Rektor sluttede med at takke alle de hjem i Sorø, der har sluttet op om skolen og dens regler, de hjem landet over, der har betroet deres børn til skolen, og takkede eleverne for mange glade og hyggelige stunder, idet han ønskede dem god sommerferie.

PS

Soraner-Bladet bringer dette udførlige referat, for at læserne rundt om kan gøre sig bekendt med rektors kloge og vel anbragte ord, og for at forsikre, at ikke alene gamle soranere, der er i lærervirksomhed, vil takke for dem og tiltræde dem, men for at sige, at gamle soranere overalt med beundring følger rektors arbejde på Sorø. Rektor fyldte den 11. april 50 år; ved en utilgivelig kejtethed blev dette ikke omtalt i bladet; nu benytter vi lejligheden til at undskylde, officielt ønske til lykke og ønske, at rektor må have kræfter og lykke til i de kommende (helst mange) år at lede den skole, som vi alle skylder så megen tak, som H. G. Olrik fint har udtrykt det:

Hav tak for tugt i tide,
for læ i livets vår,
for drømme, bly og blide,
for gode barnekår.

Red.

Obs!

FODBOLDKAMPEN
mellem skoleholdet og gamle
soranere finder sted *søndag*
den 27. august kl. 14 i Sorø.

★

CRICKETKAMPEN
mellem skoleholdet og gamle
soranere finder sted *søndag*
den 17. september.

Soranerfrokoster

I.

TORS DAG DEN 1. JUNI 1961

Omkring det med pæoner, fønixflag og soranske farver smykkede bord samledes efterhånden 16 gæve soranere; man mærker sommerens komme, folk drager ud på ferie på campingpladser eller i hytter, hvor de frejdigt spiller naturbørn og heroisk undværer alle hjemmelivets bekvemmeligheder! — *Brøndsted* bød velkommen og udbragte patetisk et leve for vor gamle, elskede skole, den leve evindeligt! De tilstedeværende spændte som soranere fra 1900 til 1954. Mens vi gjorde os til gode med en omfangsrig wienerschnitzel, hævdede *Knud Bjørning* (01) sig fra sit sæde og fremkom med beretninger fra sit bevægede sømandsliv. »Du ligner Truman«, råbtes der, og det gør han også, så nu er USA fint repræsenteret blandt soranerne, vi har jo også Foster Dulles (Feilberg 1900). *Otto Boserup* havde været i Sorø og set 6—7 træne til cricket, hvad der bevægede ham dybt. *Brøndsted* efterlyste, hvornår forbudet mod bukselommerne indførtes; i 25 var der endnu absolut forbud, hævdede Clausen. *Brøndsted* fortalte, hvorledes han, der havde rigtige bukselommer, fik disse syet til på »Trekroner«, datidens primitive form for wc. *Palle Hjorth* konkurrerede med Bjørning og fortalte om en matros, der faldt i vandet, blev skarpt forfulgt af en haj og derfor kravlede op i et træ. Men der er jo ikke træer i Atlanterhavet, indvendte den, det blev fortalt til. Snarrådigt svarede matrosen: Hva fa'n sku' jeg gøre? *Herreborg* forespurgte om

muligheden for en Sorøtur til kirkens jubilæum; man ville undersøge spørgsmålet. Efter endnu at have ventileret Sorømindes, skiltes man, glade og oprømte over, at man påny havde fået lejlighed til i hyggeligt samvær, at polere fortiden op.

P. Sch.

II.

Hvad: Soranerfrokost.

Hvor: Grand Café.

Hvornår: 6. juli 1961.

Diskussionsemne: Tøsedrenge.

Bundrekord med hensyn til fremmødte — 10 ialt, men til gengæld højt humør og godt kammeratskab. Sådan begyndte julifrokosten hin torsdag i turistsæsonen, hvor man på vejen over Kongens Nytorv mødte silkeklædte hinduer, karseklippede amerikanere, gestikulerende italienere og de allesteds nærværende dejlige langbenede Københavnerinder.

Det traditionelle hurra for vor gamle skole blev udbragt af *Svend Clausen*, der trods mangel på søvn bragte sit altid gode humør med sig. Bestyrelsesmødet dagen før hos den tidligere rigsantikvar havde været overordentlig interessant og trukket noget ud. Alle havde ved mødets begyndelse besluttet at komme til frokosten! men ak og ve, hvilket mandefald. Som en af de trofaste mødedeltagere, efterfulgt af almindelig jubel, med militær myndighed udtrykte sig: »Tøsedrenge«. Ærgerligt, at ingen fandt på at stille følgende forslag: »Thi kendes for ret: »Soransk Samfunds bestyrelse med undtagelse af Svend Clausen bør som bod give cognac til soranerfrokosten i august«.

Well! nok om det. Ved kaffen blev det på forespørgsel oplyst, at bestyrelsen havde besluttet at arrangere en ordning m. h. t. Sorø i forbindelse med kirkens 800 års jubilæum den 10. september. God ide! Se nærmere bekendtgørelse andet steds i bladet.

Sorøsnakken gik videre, og før afskeden gik man via sømandshistorier af *Knud Bjørning* (1901) ind på naturhistoriens bane. Ak ja! »loppen« (afdøde lektor Hjort) ville have frydet sig over sine tidligere elevs hukommelse i naturhistorie.

Klokken 13,30 brød selskabet op, og på tilbagevejen over Kongens Nytorv var det, ligesom gamle Ludvig Holberg fra sin statue med et lunefyldt smil og glimt i øjet mumlede: »Det var nu trods alt en hyggelig frokost I havde. Skriv om den, og held og lykke med cognacen til august«.

»Årgang 42«.

III.

TORS DAG DEN 3. AUGUST 1961

For at demonstrere, at ordene sol og sommer selv i dette år ikke kun er gløser, lod himmelske magter Kongens Nytorv fremtræde i sommerdragt, mens jeg passerede denne fornemme plads, hvor fremmede sprog svirrede en om øret, dog heldigvis med en god dansk svajerbemærkning ind imellem.

Trods sommerferie bænkedes sig en snes kammerater omkring bordet og beskuede foreløbig et par glas med nelliker og den soranske oldenborgstribesild. Da silden var serveret, ønskede *Brøndsted* velkommen og skolen fik sit leve med appel. Ved silden forsvandt pludselig en af deltagerne, et stykke løg

havde anbragt sig i den forkerte hals, men amtslæge Palle Hjorth erklærede, at der var gode chancer for, at patienten overlevede!

Det vrimlede med anekdoter og oplevelser, mens lækre crebinetter kildrede ganen, og *Elberling, Clausen* og *Saxtorph* diverterede forsamlingen bl. a. med cricket- og fodboldepisoder med den u dødelige O.B. som centrum. Iøvrigt forløb frokosten uden større oratoriske udgydelser, og da der tillige er meget andet stof til bladet, sluttet disse linier med indstændig anmodning om at indfinde sig til næste frokost *torsdag den 7. september* kl. 12 præcis på Grand. Mød talrigt op! P. Sch.

Dødsfald

Chefredaktør Leif Hendil

* 7. december 1898 — † 20. juni 1961.

Vor soranerkammerat, Leif Hendil, er død. Han gik bort alt for tidligt. Ingen var mere levende, mere optaget af arbejde og mere energisk end Hendil. Han blev kun godt 62 år. Han blev alvorligt syg; man havde fornemmelsen af, at han ikke ville anerkende sygdommen, ikke bøje sig for den. Men hans legemlige kræfter stod ikke mål med hans sinds kræfter. Han måtte nødtvungent opgive.

Hendil fødtes 1898 i Skive. Han blev Københavner med K. Man han følte sig hele livet knyttet til sin hjemstavns, som han en tid vendte tilbage til som redaktør af Skive Venstreblad i tre år i tyverne.

Leif Hendil blev student fra Sorø 1918. Allerede i skoletiden fandt han

frem til sin interesse for journalistik. Han udgav et skoleblad som mellem-skoleelev. Straks efter studentereksamen blev han journalist ved Ålborg Amtstidende, og han forblev journalist i 40 år, idet han sluttede denne løbebane som chefredaktør ved Ekstrabladet 1948—1958. Og vor kammerat var journalist med liv og sjæl. Altid på bladet, fuld af energi, altid optaget af en sag, som han gik ind for, og altid søgende at gøre ret og skel.

Blid var Hendil ikke, når han skrev. Han samlede sig mange venner, men han erhvervede sig så sandt også mange fjender ved sin journalistik.

Vi, der kendte ham, kendte også hans varme hjerte, og det var ganske selvfølgelig, at Hendil gik ind i modstandsbevægelsen med al sin energi. Han var op til maj 1945 leder af den illegale Dansk-Svensk Flygtningetjeneste og havde sine forbindelser til alle officielle og uofficielle sider, til stor hjælp for selve bevægelsen og for det utal af betrængte, der måtte flygte til Sverige under besættelsen.

Vi kan være stolte af Leif Hendil. Han var modig, han var snild, og han var en glimrende kammerat. Pons.

Til højtideligheden ved Sorø Kirkes 800 Års Jubilæum søndag den 10. september vil der blive adgang for et begrænset antal gamle soranere. Anmeldelse, senest den 5. september, til *Brincker*, Malmøgade 7, København Ø, (Adgangskort udleveres af ham).

Der vil blive arrangeret en fællesfrokost på Parnas.

Jubilæumsstævne i Herfølge præstegård

den 30. maj—1. juni 1961

Det blev et aldeles storartet stævne i alle henseender. Der var god tilslutning. Foruden værtsfolkene mødte Voldum, Lind, Nedergaard, Juul Sørensen, Bennetzen, Dahn, Christophersen, Froberg, Krog-Meyer, alle med ægtefælle — og solo: Jonas Bruun, Gommensen, Immanuel Christensen, Tage Christiansen, Øssursson og vor udmærkede dirigent ved generalforsamlingen: Glaven.

Vi blev modtaget hjerteligt og varmt i mere end én forstand: Det var årets første varme sommerdag. Ved kaffebordet bød Ebbe velkommen på en frisk og fornøjelig måde, og Krog takkede, idet han gjorde opmærksom på, at ved de 20% af de hidtil afholdte stævner — dette inclusive — var **Sigurd** og **Ebbe** Christiansen værtsfolk, idet de har huset os én gang i Simmerbølle og (nu) ikke mindre end **fire** gange i Herfølge! Dette overgås ikke af nogen andre i kredsen.

Det var jo fem og tyvende gang, vi samledes på denne måde, og halvtreds år, siden Nedergaard samlede pionererne på sit værelse i Sorø til bibeltimer. Danmarks Radio havde ønsket en rapport fra dette jubilæum, og den opgave klarede Tage Christiansen efter min mening ypperligt, idet han forstod at

Pigrid

få det væsentlige med: Et udsnit af Confirmations-cantaten, et vægtigt ud-
drag af Paul Nedergaards prædiken, nogle lødige soranersange — og glimt af det på en gang hyggelige, udbytte-
givende og muntre samvær, der plejer at præge vore stævner, og som også i høj grad var karakteristisk for netop dette stævne. Jeg kan heller ikke tænke mig andet, end at de, der virkelig forstod at lytte, fik et levende indtryk af det hjertelige venskab, der præger *Fraternitas*, og som nu for nogle af os har været i 40—50 år — det er dog en post — samt, at vi ved vore stævner foruden det soranske beskæftiger os med aktuelle emner, såsom Danmark, Færøerne, Grønland, Afrika, Verden.

Efter kaffen sang vi cantaten igen flere gange først ved klaveret i stuen, siden i kirken. Om aftenen sang vi igen hele cantaten ved festgudstjenesten i Herfølge kirke, hvor Poul Nedergaard talte over ordene: »Opløft eders hjerter til Herren, lad os prise hans navn!« Han nævnede tre salmedigtere med tilknytning til Sorø. De har alle tre været med til at præge det danske folks lovsang; deres navne er: Peder Hjort, Carsten Hauch og B. S. Ingemann. Vi sang ved gudstjenesten salmer af dem alle tre.

Næste morgen holdt Mogens Christophersen morgenandagt. Desværre havde Poul Schjærff måttet sende afbud, hvilket meget beklagedes af alle, der havde glædet sig til at være sammen med »Soraner-Bladet«s redaktør, den trofaste soraner og samvittighedsfulde lektor, der trods sin officielle tilbagetræden måtte stå sine elever bi, — og høre, hvad han havde at bringe os af aktuelt og godt. Vi håber, at det må lykkes at mødes næste år.

Nu trådte Erik Bennetzen beredvilligt til, og gennem hans levende og meget interessante foredrag om KFUM's arbejde ud over jorden og også i Congo fik vi på en værdifuld måde suppleret vort kendskab hertil.

Eftermiddagens udflugt gik til Højrup kirke, Stevns museum og Store Heddinge kirke. Den foregik i private vogne, og vi så meget skønt undervejs. Nu fulgte festmiddagen med muntre og alvorlige taler, og om aftenen fik vi Øs-surssons tankevækkende og meget personlige foredrag om Færøerne og det færøske folks historie, om livet i hjem, skole og kirke, om forholdet til de danske embedsmænd og om sproget, som det tales og læres. Det blev en aften, vi sent vil glemme. Både dette og det tidligere omtalte foredrag gav da også anledning til gode samtaler, og Tage Christiansen gav os et godt indblik i sine indtryk fra rejser til Færøerne, mens Jonas Bruun i en pause gav os interessante oplysninger om planerne for Fuglsang på Lolland. Som afslutning på den gode dag fremviste Mogens Christophersen nogle ualmindelig smukke farvelsbilleder fra Sorø, Ringsted og Frederiksberg og ledsagede disse med træffende og muntre bemærkninger. Blandt de forskellige soranersange, der lød i dagens løb, fremhæves: »Kong Fredrik, glæd dig i din grav!« Det var jo skolens stiftelsesdag: den 31. maj.

På stævnets sidste dag holdt Immanuel Christensen morgenandagt, hvorefter Poul Glaven valgtes til dirigent. Han udførte dette hverv lige så strålende, som han plejer, og generalforsamlingen blev så fornøjelig, at det ikke kan beskrives, det skal opleves! Paul Nedergaard ønskede ikke længer at være formand, men kåredes så under jubel til præsident. Derefter valgte man med akklamation Jens Juul Sørensen til formand, og Krog-Meyer skal fortsætte som sekretær. Nyvalgt blev Ebbe Christiansen som kasserer.

Næste års stævne tænkes afholdt i dagene 22.—24. maj. — Glade og taknemlige drog vi derefter hver til sit, et virkeligt jubilæums-minde rigere.

Spectator.

Gamle Soranere og soranske noter

Soransk Samfund lykønsker følgende kammerater, der har fødselsdag i september:

6. *Ole Mortensen* (f. 1876), på Sorø 1891—96. Færing. Stilling og adresse ukendt.
10. *Gunnar Biering* (f. 1911). Stilling og adresse ukendt.
10. *Anders Henning Aalund Isaksen* (f. 1911). Stilling og adresse ukendt.
11. Restauratør *Leo Villy Axel Kirchert* (f. 1901). Adresse ukendt.
11. Bankfuldmægtig *Jørgen Weilbye* (f. 1911), Sunesvej 1, Sorø.
12. Fåreavler *Poul Joseph Abrahamson* (f. 1901), Tanroga, Victoria, Australien.
14. *Viggo Rodskjær* (f. 1876), Hejlsminde pr. Hejls.
16. Fiskeriejer *Uffe Assing* (f. 1911), Ørvad Dambrug pr. Arden.
16. *Vilh. Holbek Colding* (f. 1911), på Sorø 1923—27.
16. *Pr. Güldenschiold-Løvenchrone Larsen* (f. 1911), på Sorø 1924—26.
16. Landsretssagfører *Erik Axel Gundlach Pedersen* (f. 1911), Vesterbrogade 24, Kbhvn. V.
18. *Mrs. Anne Margrethe Long* (f. Stubbe Teglbjærg, (f. 1901), 54, Regent Drive, Skipton, Yorkshire, England.
20. Politibetjent *Dan Martini Hansen* (Martiny, f. 1891), Holsted.
20. Forf. *Ebbe Nielsen* (f. 1901), Pilely, Stolelyng pr. Allerød.
23. *Niels Rønholt* (f. 1911) R. '28.
24. Direktør *Ejner Lesting* (f. 1911), Holger Drachmannsvej 12, Lyngby.
25. Kordegn *Janus Øssursson* (f. 1896), Odensegade 6, Kbhvn. Ø.
28. Farvehandler *Niels Svend Ove Nielsen* (f. 1911), Nørregade 29, Ringsted.

29. *Kaj Holm Hansen* (f. 1896), på Sorø 1908—11, *Aage Holm Hansen* (f. 1896), på Sorø 1908—10. Stilling og adresse ukendt.

*

Justitsministeriet har den 15. maj 1961 for et tidsrum af 10 år fra den 1. juni 1961 at regne antaget landsretssagfører *Hans Jørgen Langkjær* (s. '37), Sorø, til at deltage i udførelsen af offentlige og beneficerede sager ved retten i Sorø samt offentlige sager ved østre landsret for så vidt angår sager, der behandles ved landsrettens tingsted i Slagelse, og som i 1. instans eller ved undersøgelsesret har været behandlet ved retten i Sorø.

*

Efter undervisningsministeriets indstilling er forstfuldmægtig i statsskovvæsenet *Jørgen Bruun* ved kongelig resolution af 15. maj 1961 udnævnt til skovrider ved Sorø Akademis skovvæsens 1. distrikt fra den 1. juni 1961 at regne.

*

Kundgørelse af 18. maj 1961.

Hans Majestæt Kongen har resolveret som følger:

Under 10. maj 1961:

Fra udgangen af maj 1961 at regne:

Generalmajor i hæren *Christian Alfred Friis*, generalinspektør for pansertropperne, (s. '15), K. I af D. og DM., afskediges på grund af alder i nåde af krigstjenesten med pension.

Forsvarsministeriet bemyndiges til at tilkendegive generalmajoren Vor allernådigste påskønnelse af og tilfredshed med hans lange og udmærkede tjeneste.

*

Ved kgl. resolution af 30. maj 1961 er tjenestemand i 28. lønningsklasse i udenrigstjenesten, overordentlig og befuldmægtiget ambassadør i Moskva, *Gunnar Seidenfaden* (s. '26), beordret til, fra 1. oktober 1961 at forrette tjeneste som udenrigsråd og som sådan at forestå udenrigsministeriets politisk-juridiske afdeling.

Translokationen på Sorø Akademis skole 21. juni 1961

*Det store Akademilegat forøget
til 1 million kroner*

Ved translokationen i festsalen dimitteredes det hidtil største studenterhold, nemlig 64 (6 klassisksproglige, 19 nysproglige, 39 matematikere) og 24 realister. Efter afsyngelsen af »Hellig er vor ungdoms lyst« overrakte rektor *Arne Østergård* eksamensbeviserne og holdt derpå en meget gedigen og positiv tale til dimittenderne; den bringes andet steds i bladet. Efter talen gav rektor oplysninger om oprykningerne fra II til III g, og derefter fulgte højtidelighedens store begivenhed, meddelelsen om, at Akademilegatat af 1956 er forøget betydeligt. Rektor ytrede herom:

— Jeg har den glæde at kunne meddele, at legatgiverne nu har indbetalt så stort et beløb i værdipapirer, at legatets formue — med de kurser, der gælder i dag — andrager 1 mill kr., Jeg vil gerne bringe legatets anonyme stiftere en hjertelig tak herfor.

At der siden 1957 er indbetalt henvend en halv million kroner, tyder på en meget stor interesse for ungdommen og dens uddannelse blandt gamle soranere, og jeg håber, at vore elever vil leve op til den tillid, der her er vist dem.

Renterne af akademilegatat skal anvendes som uddannelseslegat for elever, der er udgået fra Sorø Akademi. Foreløbig er kun en mindre del af papirerne rentebærende, og der bliver i øjeblikket uddelt to portioner à 2500 kr. om året.

De to legatportioner er tildelt stud. med. *Jørgen Elley* og stud. mag. *Anders Gylling Jørgensen*.

Formand for legatbestyrelsen overretssagfører *Dalgas Langballe* døde den

7. marts i år, og rektor mindedes ham i sin tale.

Overretssagfører *Langballe*, der var student fra Sorø i 1906, nærrede livet igennem enestående interesse for og kærlighed til sin skole. Han var stærkt medvirkende til, at legatet blev oprettet. Da overretssagføreren blev begravet i stilhed, har skolen ikke på anden måde kunnet sige tak.

Jeg føler derfor trang til at udtale, at vi med taknemmelighed tænker på den gamle soraner, overretssagfører *Langballe*. Æret være hans minde.

Derefter fulgte overrækkelsen af en mængde bogpræmier og gaver, deriblandt også fra Soransk Samfund, der var repræsenteret ved translokationen.

Rektor henvendte smukke afskedsord til lektor *R. Raft*, der har trukket sig tilbage på grund af svigtende helbred:

Lektor *Raft* blev ansat ved skolen i 1928 og har siden undervist i latin, græsk og fransk. Med lektor *Raft* forlader en morsom og elskværdig lærer skolen, og mange elever vil mindes ham som en skarpsindig og overmåde elskværdig lærer. Vi andre vil savne en hyggelig kollega. Jeg bringer ham skolens tak for 33 års arbejde og ønsker ham et lykkeligt otium.

Efter at forsamlingen havde sunget »Concinamus, o sodales« sluttede rektor translokationen med at takke alle, der havde betænkt skolen med gaver i årets løb og på anden måde havde ydet den tjenester, takkede medarbejderne, som under ombygningsarbejderne havde haft et særligt vanskeligt år, takkede forældrene og ønskede dimittender, elever og lærere god sommerferie.

REDAKTION:

Højagervej 67, Rungsted Kyst, lektor *P. Schjærff*.
Tlf. Rungsted 832.

EKSPEDITION:

Persil-Huset, Vesterbrogade 2 D, V. Tlf. C. 1918.
Fr. Palm Greisens bogtrykkeri, København.

OM NORDISK FILM 6 (fortsat)

Man kunne unde Ole Olsen at se, hvor mange celluloid-virksomheder hans oprindelige selskab i dag har udviklet sig til. a/s nordisk reklamefilm er det yngste og producerer først og fremmest biografreklamefilm til brug i Danmark. Derudover har dette nye medlem af isbjørnefamilien en stadig stigende export af biograffilm og TV-spots til brug uden for Danmarks grænser.

Allerede for et par år siden begyndte vi på NORDISK at forberede os på produktion af TV-reklame til Danmarks Fjernsyn. Vi lavede en række TV-spots, som vi mente, de skulle se ud i dansk TV. Vi gjorde en del erfaringer, men så pludselig tog begivenhederne fart. Efterhånden som de omkringliggende lande fik reklamefjernsyn, meldte de udenlandske reklamebureauer sig her hos NORDISK og forespurgte, om vi kunne producere TV-reklame.

Vi svarede overmodigt: »Ork ja!«
Hvis vi dengang havde vidst, hvad vi ved i dag, eller havde vidst, hvor meget vi *ikke* vidste, så tror jeg, vi havde undladt »Ork«et i »Ork-ja«.

Vi blev imidlertid kastet hovedkulds ud i en produktion af TV-spots, hvor kravene var nogle helt andre end dem, vi normalt var indstillet på at tilfredsstille. Bogstaveligt talt alt var anderledes; fotografering — musik — mixning — billedbeskæring o.s.v. o.s.v. *Alt!* Pludselig blev vi tvunget til at sætte os grundigt ind i alle disse nye tekniske (og kunstneriske) betingelser, fordi det simpelthen *skulle* laves og vel at mærke *bruges* for alvor. Nød lærer skibbruden tøsedreng at ro ....

Vi lærer stadig noget nyt, men vi er *meget* bedre rustet nu, og den dag, Folketinget tager mod til sig og lukker TV-reklamen ind i Rosenørns Alle — så ved vi i hvert fald en bunke om det ..

(fortsættes)

ERIK PONTOPPIDAN

Landsretssagfører

Byen 6530
Nørregade 13

Det nye Blazermærke Phönix
Fuglen for gamle Soranere
fås hos

ORLA V. NIELSEN

Akademievipering

SORØ . Tlf. 258

Forsendes overalt

Hovedkontor:

VESTER VOLDGADE 107 . KØBENHAVN V

Telefon Central 6666

Menmark

H. Mortensen & Søn

Byens moderne tøjmagasin

Storgade 40 - Sorø
Frederiksborgg. 8, Kbh. K.
Schweizerpl. 2, Slagelse
Herlev Bygade 22, Herlev

BANKEN
for **SORØ**
OG OMEGN
Aktieselskab

SVEGÅRDS
BOGHANDEL
SORØ

TLF. *27 . POSTKONTO 7163

SORØ BEKLÆDNINGSOPLAG

1ste Kl.s Skrædderi. Alt i
Herreekvipering. Uniformer
til Sorø Akademi altid
bedst og billigst

J. M. POHL's Eff.
Telf. 67

Tlf. 4 - 134
1. kl. værelser og smukke
selskabslokaler
Største og førende

HOTEL POSTGAARDEN, SORØ

Johs. Brinck

AUT.
GAS- OG VANDMESTER
SORØ

Krystal - Glas - Porcelæn

Nørregades Glashandel

NØRREGADE 30 - KØBENHAVN K - CENTRAL 12.922

Sorø Akademis I. Skovdistrikt

Telefon 125

Mogens Krog-Meyer
Højesteretssagfører
Gothersgade 109, K
Minerva 5800

A. Green-Andersen

Landsretssagfører

Peder Skramsgade 7 . Kbh.
Central 5151